

Activitate artistică

1977-1981 - studii la Institutul de Arte Plastice "Nicolae Grigorescu" din București, secția de Grafică, cu Gheorghe Ivancenco și Octav Grigorescu

1981-1988 - Participă la expoziții naționale și municipale de pictură și grafică

1986 - Expoziția personală *Pictură și desen* la Sala Atelier 35, Galeriei Orizont, București

1986 - Participă la Expoziția de grup internațională *Art of Today*, Budapesta, Ungaria

1987 - Expoziția de grup *Alternative*, Atelier 35, București la Galeria Orizont; curatori: Magda Cârneci, Călin Dan, Dan Mihălișanu. Expoziție-manifest pentru ramura bucureșteană a generației '80, pentru profilul postmodern al acestei generații. Manifestarea va fi închisă "înainte de termen" de către autorități.

1988 - Expoziția de grup *Cinci pictori și un grafician*: Olimpiu Bandalac, Ioana Bătrănu, Andrei Chintilă, Vlad Iacob, Gheorghe Rasovszky, Mircea Tohătan, Galeria Simeza, București

1988 - Participă la expoziția *Tineri pictori români*, Budapesta, Ungaria.

1989 - Expoziția de grup *Atelier 35*, Galeria Orizont, București

1990 - Participă la *Expoziția de tineret*, Galeria Etaj 3/4, Teatrul Național, București

1990 - Expoziția *Pictură românească*, Budapesta, Ungaria.

1990 - Expoziția *Romanian Painters*, Van der Geen Art&Photography Gallery, Westervoort, Olanda.

1992 - Expoziție personală de pictură, Galeria La Source, Bruxelles, Belgia.

1994 - Expoziția *Lineart*, International Art Fair (the 20th century), Gent, Belgia

1995 - Participă la expoziția de grup *My Own Private America*, Centrul Cultural American din București

1999 - Expoziția "Studiu Nud" la Galeriile Etaj 3/4, Teatrul Național, București. Participă Ioana Bătrănu, Andrei Chintilă, Simion Crăciun, Marian Dobre, Constantin Flondor, Horea Paștina, Mihai Sărbulescu, Mircea Tohătan.

1999 - Expoziția (pictură, tehnici mixte) *Chintilă - Rasovszky*, Galeria Simeza, București.

2001 - Participă la Simpozionul internațional de pictură și expoziția *Peisaj natural, peisaj industrial*, Beratzhausen, Germania

2008 - Retrospectiva *Andrei Chintilă*. O amplă selecție de lucrări de pictură și grafică, Galeria Apollo, București

2009 - Expoziția retrospectivă *Andrei Chintilă* la Muzeul de Artă din Craiova.

Lucrări de Andrei Chintilă se află în muzee și colecții particulare din România, Belgia, Franța, Germania, Italia, S.U.A., Ungaria

UNIUNEA ARTIȘTILOR PLASTICI
din România

Galeria SIMEZA

Bd. General Gh. Magheru 20, București

Durata expoziției

27 aprilie - 11 mai 2010

Luni - vineri: 11.00 - 19.00

Sâmbătă: 11.00 - 15.00

Duminică Închis

Aducem mulțumiri celor care au contribuit la realizarea acestei expoziții: Uniunii Artiștilor Plastici din România, d-nelor Rodica Preda, dr. Mirela Zafri, d-lui Tudor Dinu și Centrului Cultural ArtSociety.

Curator: Matei Chintilă

Texte: Matei Chintilă

DTP: Veronica Dănilă

Fotografii: Marius Caraman, Ionuț Albu

UNIUNEA ARTIȘTILOR PLASTICI
DIN ROMÂNIA

GALERIA SIMEZA

ANDREI CHINTILĂ

14 tablouri,
13 schițe
și
12 fotografii

27 aprilie - 11 mai 2010

14 tablouri, 13 schițe și 12 fotografii

Un dialog documentar în oglinda unei viziuni analitice și emoționale

Expoziția își propune o privire fragmentară asupra artei lui Andrei Chintilă, montând pe simeză 14 tablouri, fiecare flancate documentar de eșafodajul studiilor fotografice și schițelor pregătitoare ale lucrării finale. Astfel privitorul poate reconstitui istoric evoluția finalizării unui proces compozițional complex și amplu, dezvăluind o personalitate artistică profundă, complicată, sensibilă, severă cu ea însăși. Andrei Chintilă are nevoie de o experiență directă, imediată, trăită cu intensitate. În același timp, el se află într-o permanentă prospectare a spațiului în care se află, se transformă într-un privitor din umbră, un discret observator al mediului, un permanent martor ocular al mediului vital, în continuă schimbare, din jurul său. Înregistrează totul printr-o lentilă emoțională și personală.

Simptomatică este permanenta evoluție a perioadelor creative și inspirative ale artistului, el nu se oprește niciodată într-un singur loc, drumul său artistic este strâns legat de experiențele personale, de starea sa emotivă.

Radicalismul înnoitor optzecist, efervescent și sălbatic, este înlocuit de o nouă perioadă creativă, artistul stabilindu-se în prima jumătate a anilor nouăzeci pentru mai mulți ani în Belgia. Este un timp al căutării documentare, al setei de a studia fără oprire marile muzee și colecții vest-europene. Trăiește neconvențional, excesiv, consumându-și până la extrem resursele de energie, ceea ce duce la grave probleme de sănătate. Reîntors în țară, a doua jumătate a anilor nouăzeci e legată de o privire artistică maturizată, melancolică, poetică. Începând cu trecerea în noul mileniu, artistul se retrage treptat din viața publică, renunțând complet la activitatea expozițională. Imaginea pânzelor devine deseori sumbră, euforia anilor optzeci face loc unei imagini care exprimă singurătate, dezolare. Câmpuri despădurite, întinderi cu orizonturi îndepărtate, drumuri părăsite, instalații industriale nocturne, margini decepționante al unei aglomerații urbane depersonalizate. Pictorul se refugiază într-un cosmos intim și personal, centrul universului său devenind atelierul de creație din strada Pangratti. În ultima perioadă a vieții, spațiul adiacent atelierului devine în același timp o sursă de inspirație. Pictează "Acoperișuri", vedere directă din fereastră sau "Flori de mălin", care își are geneza într-o serie fotografică în holul clădirii atelierelor.

Artistul se stinge din viață în 2007, neașteptat, prematur, în plină anvergură creativă.

Dorin ascultând muzică
(1987, ulei pe pânză, 80 × 105 cm)

Realizată la mijlocul anilor optzeci, de manieră neoexpressionistă "Dorin ascultând muzică" marchează cu claritate trecerea la o nouă conotație artistică, absolut înnoitoare pentru scena artelor plastice românești la acel timp, deși sub fundalul unui context politic extrem de dificil. Subliniind o ruptură radicală față de arta vizuală oficială a vremii, artistul se distanțează de șevalet și de peisajul convențional, de imaginea unei estetici alese aleatoriu și refuză, pe deplin conștient de acest gest, alinierea artei sale în rândul compozițiilor plastice dictate tematic de o linie politico - culturală obtuză și severă a artei oficiale a anilor optzeci.

Andrei Chintilă se numără printre artiști optzeciști care folosesc fotografia ca principal punct de plecare a unei lucrări, pe lângă camera devine astfel un jurnal personal, zilnic, emoțional. Renunță cu intenție la limbajul unei compoziții explicativ - educative, narrative sau anecdotice. "Dorin ascultând muzică" reprezintă istoria unui instantaneu cotidian, realizat pe fundalul unei imagini statice, ascuns violente, recuzita structurală a picturii fiind redusă la minim, accentuând astfel impresia unei așteptări tensionate, întrebătoare, imaginea unei stări de liniște amăgitoare, plină de o amenințare neexplicată.

Filtrat prin intermediul unei vederi foarte personale, lucrarea reprezintă portretul unui prieten al artistului, pictorul Dorin Crețu.

Băieți pe plajă la 2 mai
(1992, ulei pe pânză, 100 × 120 cm)

În decursul anilor optzeci, Andrei Chintilă întreprinde numeroase călătorii în regiunea țării Mării Negre, Dunării dobrogene și Deltei fluviului. Alege cu intenție zone încă neafectate, la acea vreme, de turismul de masă. În locuri ca Sfântul Gheorghe, Sulina, 2 Mai și Vama Veche, Tulcea, lacuri și sate din Delta creează o vastă documentație fotografică, de care se va folosi inspirativ și ani mai târziu.

Lucrarea "Băieți pe plajă la 2 Mai" reia o imagine din acest arseanal fotografic. Este realizată în 1992, perioada când artistul trăia în Belgia. Se pot recunoaște cele 4 personaje din clișeu original, transpuse însă în altă ordine în planul compozițional. În grup este introdusă și o a cincea persoană, în prim cadru picturii, inexistentă în fotografia inițială. Întregul exprimă o atmosferă destinsă și relaxată, degajată de problematica stress-ului cotidian citadin.

Pânza a fost pictată fără cadru, spontan, probabil într-un timp scurt, ducând la riscul ca personajul din partea dreaptă să fie parțial obturat la o ulterioară montare pe șasiu, astfel artistul se decide să adauge în lățime o fâșie de pânză de circa 8 cm, urmând a o integra pictural mai târziu, ceea ce însă nu s-a mai întâmplat.

Good - bye mall
(1997, ulei pe carton, 67 × 78 cm)

La prima vedere, compoziția pune întrebări, este greu accesibilă. Realizată la sfârșitul anilor nouăzeci, finalizarea parcurge traseul unor studii amanunțite. Uleiul face parte dintr-o serie de lucrări care au avut la baza studii de fotografie experimentală. Artistul lucrează neconvențional, preluând fotografic, mai mult sau mai puțin întâmplător, imagini transmise televizat, prelucrând mai târziu în manieră picturală diferite cadre "granulate" electronic, în faza inițială difuze și neclare.

În acest fel, imaginea picturii se bazează pe două planuri suprapuse: fundalul estompat al fațadei unei clădiri, și personajul care se îndepărtează de aceasta, pe care o părăsește cu o mișcare rutinată, dar lipsită de suveranitate. Întregul exprimă

resemnare, singurătate. Clarviziunea unei personalități individuale, singulare, copleșită de conștientizarea ideii unei societăți bazate pe uniformizare, aliniere, manipulare consumistă. Inițial, după cum arată studiile, titlul lucrării a fost "Leaving Mall".

Dunărea revărsată
(2007, ulei pe pânză, 100 × 70 cm)

"Dunărea revărsată" este ultima pânză realizată înainte de prematură stingere din viață a artistului. Finalizarea lucrării a reprezentat un proces lung și complicat, plin de schimbări, ceea ce arată documentar și studiile pregătitoare. Imaginea inspirativă, punctul de plecare al ideii îl constituie suprapocerta romanului cu același titlu semnat de scriitorul Radu Tudoran, realizată de graficianul Val Munteanu pentru ediția din 1960(?). Conținutul literar joacă aici un rol mai mult decât secundar, pentru geneza compoziției fiind determinant dialogul între starea emoțională a artistului, și modernismul neorealism al graficii lui Val Munteanu, accentuat de forța expresivă a titlului cărții.

Aproape de grafica originală, inițial a existat în schela compozițională un al doilea personaj, masculin, care sugerează ideea unui rol protector, a unei călăuze însoțitoare, alături de figura feminină din centrul picturii. Pe parcurs, artistul renunță la aceasta idee, lăsând-o pe tână femeie să devină figura predominantă a tabloului, singură, amplificând sentimentul apăsător al unei solitudini, unei temeri, al căutării unui

drum, al conștientizării unei stări de singurătate. În fundal există simbolul unui pod, ca o trecere sau un pasaj dificil lăsat în urmă, sub gravitatea unui peisaj plin de necunoscut, a unui cer apăsător de nori cenușii, bacovenii, care vestesc apropierea unei furtuni.